

Aarene, at vi ønske kun dette Lovforslag en snarlig Gennemførelse. Og hvad der har været Hovednerven i alle de Forslag, der have været fremme, det, som har været det bærende i alle og ogsaa i dette, er den almindelige Valgret, over for den føler jeg mig overbevist om, at alle Angreb fra anden Side ville være forgæves. Venstre har kæmpet paa den almindelige Valgrets Skanse, Venstre har sejret paa den almindelige Valgrets Skanse, og paa den ville de finde Venstre og Venstres Regering, naar der er Tale om at gennemføre dette Forslag.

Hørdum: Selv om jeg ikke kan se slet saa lyst paa denne Sag, som den sidste ærede Taler, er det mig dog kært, at jeg straks kan udtale, at jeg omfatter dette Forslag med Sympati og Velvillie. Jeg har fornuftigvis ikke noget imod de Fremskridt, der er i Forslaget, jeg er endogsaa taknemmelig derfor, jeg ser meget godt, hvad det vilde have at sige ud over Landet, særlig dette ene Punkt, at man ophæver den privilegerede Valgret. Det har selvfølgelig en overordentlig Betydning, og saa dette; at man i København naar til, at alle Skatteyderne faa Valgret. Det er jo ikke alene Borgerne, men ogsaa en Del af Borgerinderne faa jo gennem dette Lovforslag Valgret. Men afset fra disse Goder vil jeg dog sige, at jeg havde ventet mig noget andet og mere af den ærede Regering. Jeg havde ventet, at man havde søgt at komme ind paa den almindelige Valgret noget fyldigere, end man har gjort ved dette Forslag. Det kan jo ikke bestrides til Trods for den Udvikling, der har fundet Sted gennem Lovforslaget, at der er en Masse Borgere og Borgerinder omkring i Landet, som maa staa udenfor, og jeg havde i Virkeligheden troet, at Regeringen, som jo paa sit Program har den almindelige Valgrets Gennemførelse, vilde have gaaet noget mere radikalt frem, end den har gjort ved dette Lovforslag. Dette Lovforslag er jo ikke andet, end hvad vi gentagende have haft liggende for os paa Tingets Bord, hvad vi gentagende have vedtaget og sendt op i det andet Ting, og Regeringen mener maaske derfor, at det er passende at tage dette Lovforslag, fordi dette Ting gentagende har givet sin Sympati til Kende derfor, og det kan ogsaa godt ses saaledes fra en Side. Men fra en anden Side maa man jo indrømme, at Situationen i Øjeblikket er en noget anden, end den har været, naar vi have vedtaget disse Lovforslag her i Tinget. Vi

staa nu med en frisindet Regering, som er udgaaet af det, man kalder den almindelige Valgret, som har hele Folketinget paa sin Side, og som jo ved enkelte Lejligheder har vist ogsaa at kunne skaffe sig Flertal i Landtinget. Man maa jo indrømme, at Situationen er noget anderledes end før Systemskiftet. Naar vi her i Folketinget gentagende ere blevne enige om at vedtage det nu af Regeringen forelagte Forslag, har det jo været afpasset efter de politiske Forhold, saa har det jo altid været med det for Øje, at man troede at kunne faa det gennemført i det andet Ting, naar man lempede sig efter Forholdene. Det har ganske sikkert vist sig, at vi have taget fejl, men det er ikke vor Skyld, det er de Herreres Skyld i det andet Ting, som ikke have villet gaa ind paa vore imødekomende Tilbud. Nu, da Regeringen staaar paa Forslagets Side, bliver jo Forholdet et ganske andet. Den Gang havde vi en Indenrigsminister, som modarbejdede alt, hvad der fremkom her i den Retning, nu have vi en Indenrigsminister, som foreslaar det, som vi tidligere have arbejdet for, og en Indenrigsminister, som naturligvis vil sætte al Kraft ind paa at gennemføre det. Eftersom nu de politiske Forhold ere saa forandrede, som de maa siges at være efter Systemskiftet, havde jeg rigtignok ønsket og haabet, at denne Regering vilde have søgt at komme Retfærdigheden noget nærmere, end vi ere komne i de tidligere Forslag, vi have vedtaget her i Tinget. Det er maaske noget sangvinsk af mig, naar jeg endogsaa havde troet, at der kunde have været Tale om, at Regeringen vilde have optaget Spørgsmaalet om en forandret Aldersgrænse for den kommunale Valgret. Aldersgrænsen er jo bevaret, som den har været tidligere, og som den har været, saa længe vi have haft en Forfatning, nemlig 25 Aar, men det kunde jo dog nok være rigtigt at tage under Overvejelse, om ikke Udviklingen, Civilisationen havde ført os saa langt frem, at man kunde tænke sig Muligheden af at gaa bort fra de 25 og maaske gaa ned til 22 Aar. Det var jo slet ikke saa utænkeligt, og jeg kan heller ikke tro andet, end at Regeringen har haft denne Sag under Overvejelse, men sluttelig er havnet i at blive ved det bestaaende. Jeg mener nu, at der meget godt kunde være Grund til at forandre Aldersgrænsen ved de kommunale Valg, jeg tror, at en 22-aarig Mand meget godt kan have Forstand paa, hvorledes der bør styres og arbejdes i en Kom-